

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV- 50738-4/ODK-2025

Praha 9. dubna 2025

R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „nadřízený orgán“) v souladu s ustanovením § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo podle § 16a odst. 7 písm. a) informačního zákona o stížnosti [redacted] (dále jen „žadatel“ nebo „stěžovatel“), ze dne 13. března 2025 na postup hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy (dále také „povinný subjekt“) při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 19. února 2025,

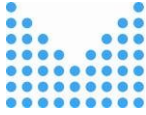
t a k t o :

Výše úhrady za poskytnutí informací stanovená v oznámení povinného subjektu – hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy – ze dne 13. března 2025, č. j. MHMP 225564/2025 s e p o d l e § 16a odst. 7 písm. a) informačního zákona p o t v r z u j e .

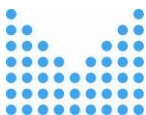
O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Ministerstvu vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „nadřízený orgán“) byla dne 24. března 2025 povinným subjektem (jeho dopisem ze dne 20. března 2025, č. j. MHMP 248049/2025) předložena dle § 16a odst. 4 a 5 informačního zákona stížnost žadatele na postup povinného subjektu při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informací, resp. na výši úhrady v souvislosti s vyřizováním stěžovatelovy žádosti o informace, oznámené stěžovateli přípisem ze dne 13. března 2025, č. j. MHMP 225564/2025. Z předložené spisové dokumentace vyplývají následující skutečnosti:

2. Dne 19. února 2025 se žadatel v souladu s informačním zákonem obrátil na povinný subjekt s žádostí o poskytnutí následujících informací:
 - 1) *Sdělení, jaký byl celkový příjem (bez DPH) hl. m. Prahy z pronájmů pozemků za účelem umístění reklamních zařízení (billboardů) za rok 2024.*
 - 2) *Poskytnutí seznamu platných nájemních smluv uzavřených za účelem umístění reklamních zařízení (billboardů) s uvedením čísla smlouvy a ročního příjmu z každé z nich, kdy tyto informace požadoval ve formátu xls.*
 - 3) *Poskytnutí kopií smluv včetně všech příloh a dodatků, pokud tyto nebyly k nalezení v Centrální evidenci smluv pod číslem poskytnutým v seznamu viz bod 2.*
3. Povinný subjekt nejprve dopisem ze dne 20. února 2025, č. j. MHMP 156280/2025 žadatele informoval o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti podle § 14 odst. 6 písm. b) informačního zákona, a to o 10 dní.
4. Následně povinný subjekt dopisem ze dne 13. března 2025, č. j. MHMP 225564/2025, vyzval žadatele ve smyslu § 17 odst. 1 informačního zákona k úhradě nákladů spojených s poskytnutím požadovaných informací. Povinný subjekt vyčíslil úhradu nákladů na **4 125 Kč**. Stanovená výše úhrady je tvořena výhradně náklady na mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, kdy povinný subjekt si za tuto činnost na základě vydaného (a zveřejněného) sazebníku úhrad účtuje částku 250 Kč za hodinu.
5. V předmětné výzvě povinný subjekt uvedl, že požadované informace se týkají delšího časového období a vysokého objemu dat. Bylo zjištěno, že se jedná o 120 nájemních smluv včetně dodatků. Vyhledání a zpracování žadatelem požadovaných informací zabralo povinnému subjektu celkem 16,5 hodin práce. Povinný subjekt k vyčíslení úhrady uvedl, že jednotlivé úkony spočívaly v následujících činnostech:
 - vyhledávání a sběr požadovaných informací v jiném odd. – sestavy rozborů, export dat do programu Excel, eliminace a kontrola platných nájemních smluv za rok 2024, a to v rozsahu 2,5h/den (250 Kč/hod), celkem 625 Kč;
 - na základě tohoto výstupu, kontrola smluv včetně dodatků, kontrola výše nájemného, kontrola zveřejnění v Centrální evidenci smluv, uložení smluv a dodatků, které nebyly v minulosti zveřejněny a provedení anonymizace, a to v rozsahu 14 h (250 Kč/hod), celkem 3.500 Kč.
6. Proti požadované výši úhrady nákladů žadatel brojí prostřednictvím stížnosti. Ve své stížnosti žadatel předně namítl, že vzhledem k náplni činnosti Odboru hospodaření s majetkem lze očekávat, že tento odbor má přehled

o spravovaném majetku, uzavřených smlouvách a příjmech z nich plynoucích. Činnosti, které musel povinný subjekt vyvinout v souvislosti s vyřizováním žadatelovy žádosti považuje žadatel za běžnou náplň činnosti tohoto odboru.

7. Žadatel se pozastavuje nad tím, že některé smlouvy doposud nebyly zveřejněny, a že ke kontrole smluv, výše nájemného a zveřejnění smluv dochází až na základě jeho dotazu. Žadatel dále argumentuje, že v minulosti byla jeho prakticky totožná žádost o informace povinným subjektem vyřízena bez uplatnění nároku na úhradu nákladů, přičemž povinný subjekt žadateli rovněž poskytl seznam nájemních smluv (byť některé z nich nebyly v centrální evidenci smluv k dohledání).
8. Žadatel vyjadřuje přesvědčení, že požadavek na úhradu nákladů byl vyměřen čistě účelově se záměrem znemožnit žadateli získání informací o potenciálně neefektivním hospodaření povinného subjektu s jeho majetkem.
9. V závěru svého podání žadatel uvedl, že velmi rád využije jiného způsobu získání požadovaných informací, který nebude pro povinný subjekt obtěžující, pokud takový existuje. Dle názoru žadatele se jedná o informace, které by měl v rámci transparentnosti hospodaření povinný subjekt sám aktivně zveřejňovat.

II.

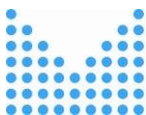
Postup nadřízeného orgánu

10. Po předběžném posouzení spisové dokumentace nadřízený orgán usoudil, že k přezkumu povinným subjektem stanovené výše úhrady je třeba získat více údajů. Z obsahu spisového materiálu totiž nebylo zcela zřejmé, zda povinným subjektem požadovaná úhrada se vztahuje ke všem bodům stěžovatelovy žádosti.
11. Dále nadřízenému orgánu nebylo zřejmé, zda povinný subjekt v řešeném případě přihlédl k recentní judikatuře a zabýval se otázkou, zda část stěžovatelem požadovaných informací lze jednoduchým způsobem vygenerovat z databázových systémů, kterými disponuje povinný subjekt a tyto žadateli poskytnout v zásadě bezplatně. Uvedený závěr vyplývá mj. z nálezu Ústavního soudu, ze dne 29. června 2021, sp. zn. III. ÚS 3339/20.
12. Protože povinností nadřízeného orgánu v souvislosti se stížností na výši úhrady je vždy výši úhrady věcně přezkoumat (§ 16a odst. 7 informačního zákona s účinností od 1. ledna 2020 již neumožňuje přikázat zjednání nápravy, jde-li o úhradu nebo odměnu za poskytnutí informace územním samosprávným celkem v samostatné působnosti, tedy jinak řečeno, vrátit věc povinnému subjektu, aby úhradu znovu a řádně vyčíslil), přistoupil nadřízený orgán k výzvě

povinnému subjektu k doplnění spisu (přípis ze dne 27. března 2025, č. j. MV-50738-2/ODK-2025).

13. V kontextu výše uvedených skutečností nadřízený orgán v předmětné výzvě požádal povinný subjekt o doplnění spisového materiálu o vyjádření, jaké jednotlivé úkony musel povinný subjekt vykonat za účelem vyhledání informací ve vztahu k jednotlivým bodům stěžovatelovy žádosti a dále o sdělení, zda povinný subjekt vede evidenci jím uzavřených smluv, včetně smluv o pronájmu pozemků za účelem umístění reklamních zařízení (billboardů) a jaké údaje lze z této evidence jednoduchým způsobem získat.
14. Povinný subjekt na výzvu nadřízeného orgánu reagoval dopisem ze dne 2. dubna 2025, č. j. MHMP 287277/2025. Ve svém vyjádření povinný subjekt uvedl, že žádost stěžovatele je koncipována specificky s dodatečnými podmínkami – podmínkou platnosti smlouvy v roce 2024 a účelu smlouvy (umístění reklamního zařízení).
15. Povinný subjekt dále uvedl, že nemá k dispozici databázi, ze které by bylo možné jednoduše vyfiltrovat odpověď na specifický, podmíněný dotaz stěžovatele v určeném formátu, zejména dostupná databáze neobsahuje informaci o účelu smlouvy, o ročním plnění a o platnosti smlouvy v určitém období. Dle vyjádření povinného subjektu má databáze časové omezení, kdy některé smlouvy odpovídající požadavkům stěžovatele nejsou v databázi vůbec zohledněny.
16. S ohledem na uvedené bylo nutné analyzovat a verifikovat účetní data o předepisování nájmu za užívání pozemků hlavního města Prahy k reklamním účelům v relevantním období a obsah smluv v databázi Centrální evidence smluv (dále jen „CES“), přičemž pokud smlouva v databázi, na kterou bylo plněno v relevantním období, nebyla dohledatelná, bylo nutné dohledat fyzické vyhotovení smlouvy, a toto naskenovat.
17. Takto analyzovaná a verifikovaná data bylo dle povinného subjektu nutné následně zpracovat do požadovaného formátu .xls a doplnit o další informace požadované stěžovatelem. Z vyjádření povinného subjektu je patrné, že povinným subjektem požadovaná úhrada nákladů souvisí s činností, kterou musel povinný subjekt vynaložit k vyhledání a zpracování informací ve vztahu k bodům 2 a 3 stěžovatelovy žádosti. Povinný subjekt podrobně specifikoval, jaké konkrétní činnosti ve vztahu k těmto bodům žádosti učinil. Ve vztahu k bodu 1 stěžovatelovy žádosti povinný subjekt žádný výčet činností neuvedl.

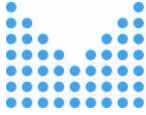
III.

18. Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podané stížnosti, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací (informace týkající se povinným subjektem uzavřených nájemních smluv), jež nepochybně spadají do samostatné působnosti hlavního města Prahy. V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu a § 16a odst. 4 informačního zákona konstatovat, že odvolacím a nadřízeným orgánem hlavního města Prahy je Ministerstvo vnitra [podle § 1 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZHMP“), je hlavní město Praha hlavním městem, obcí i krajem].
19. Ministerstvo vnitra dále shledalo, že stížnost byla podána včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 16a odst. 3 písm. a) informačního zákona.

IV.

Přezkoumání postupu povinného subjektu a výše stanovené úhrady

20. Ministerstvo vnitra přezkoumalo postup povinného subjektu (jím stanovenou výši úhrady nákladů) a dospělo k závěru, že **stížnost není důvodná**.
21. Nadřízený orgán se předně zabýval podmínkou zveřejnění sazebníku úhrad. K podmíněnosti požadavku úhrady nákladů existencí a zveřejněním sazebníku úhrad za poskytování informací nadřízený orgán uvádí, že informační zákon tuto otázku výslovně neřeší. Podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. e) a odst. 4 informačního zákona je však povinný subjekt povinen přijmout a zveřejnit *sazebník úhrad za poskytování informací*, který by měl v souladu s ustanovením § 3 nařízení vlády č. 173/2006 Sb. stanovit jednotkové sazby jednotlivých nákladů uvedených v § 17 odst. 1 informačního zákona.
22. Účelem vydání a zveřejnění sazebníku je předem informovat žadatele, že povinný subjekt bude při vyřizování žádostí uplatňovat úhradu (pokud by neměl v úmyslu úhradu požadovat, pak by samozřejmě ani sazebník vydávat nemusel) a umožnit mu, aby se s možnou výší úhrady předem seznámil. Pro podmínění úhrady vydáním a zveřejněním sazebníku svědčí to, že informační zákon ukládá povinnost zveřejnit sazebník, a jestliže sazebník vydán nebyl, povinný subjekt porušil informační zákon a takové porušení by mělo mít negativní právní následek v podobě ztráty práva na úhradu.
23. **Úhradu může povinný subjekt žádat toliko tehdy, jestliže sazebník před podáním žádosti o poskytnutí informace vydal a předepsaným způsobem zveřejnil** (srov. § 5 odst. 1 a 4 informačního zákona). **V řešeném případě se**

tak nepochybně stalo. Sazebník úhrad se nachází na webových stránkách povinného subjektu: <https://praha.eu/web/praha>, a to v záložce *Povinně zveřejňované informace*, pod bodem 12.1/ Sazebník úhrad za poskytnuté informace. Sazebník je k dispozici pod přímým odkazem na: https://praha.eu/w/sazebnik_uhrad_za_informace_poskytovane_599079.

Jedná se o verzi sazebníku účinnou od 20. dubna 2022 (došlo tedy nepochybně ke splnění podmínky vydání sazebníku úhrad ještě před podáním žádosti). V sazebníku jsou přitom náklady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací stanoveny na částku 250 Kč za každou celou hodinu této činnosti.

24. Dle ustanovení § 17 odst. 1 informačního zákona platí, že *povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.*
25. Podle ustanovení § 17 odst. 3 informačního zákona dále platí, že *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace.* V ustanovení § 17 odst. 3 informačního zákona je dále stanoveno, že *z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.* Pokud by povinný subjekt vůči žadateli nesplnil oznamovací povinnost v souladu s ustanovením § 17 odst. 3 informačního zákona, nárok na úhradu nákladů podle ustanovení § 17 odst. 4 informačního zákona ztrácí.
26. **V posuzovaném případě je zřejmé, že povinný subjekt právo na úhradu nákladů uplatnil, a to ještě před uplynutím lhůty stanovené k poskytnutí informací.** Ze spisového materiálu vyplývá, že povinný subjekt žádost obdržel dne 19. února 2025. Dopisem ze dne 20. února 2025 povinný subjekt žadatele informoval o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti podle § 14 odst. 6 písm. b) informačního zákona, a to o 10 dní. Dne 13. března 2025 povinný subjekt žadateli odeslal výzvu k úhradě nákladů. Povinný subjekt dodržel prodlouženou lhůtu pro odeslání výzvy, resp. poskytnutí informací. V tomto kontextu je nutné zmínit, že judikatura dovozuje, že oznámení o výši úhrady je nutné žadateli odeslat ve lhůtě pro poskytnutí informací.
27. Oprávnění žádat úhradu nákladů tedy podmiňuje předchozí písemné oznámení podle § 17 odst. 3 informačního zákona, ze kterého musí být zřejmé, v jaké výši je úhrada požadována, na základě jakých skutečností, a jakým způsobem byla tato výše vyčíslena. To znamená, že požadavek úhrady nákladů musí být v takovém oznámení náležitě odůvodněn. Povinnost uvést „*způsob, jakým byla*

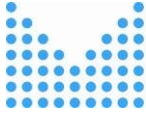
požadovaná částka vyčíslena“ zahrnuje povinnost odůvodnit, jak povinný subjekt k požadované výši úhrady dospěl.

28. Míra podrobnosti odůvodnění požadované výši úhrady přitom není informačním zákonem nikterak předepsána, a musí být proto určována s ohledem na okolnosti konkrétního případu. Obecně je možné říci, že čím větší je časová náročnost vyhledávání informací, resp. čím vyšší je požadována úhrada, tím propracovanější by mělo být odůvodnění této úhrady.
29. Nadřízený orgán v této souvislosti nicméně musí upozornit, že pokud je odůvodnění úhrady v oznámení podle ustanovení § 17 odst. 3 informačního zákona nedostatečné, nelze na takové oznámení *a priori* nahlížet, jako kdyby učiněno nebylo. I v případě, že by výzva k úhradě nákladů podle ustanovení § 17 odst. 3 informačního zákona neobsahovala dostatečné odůvodnění požadované úhrady, nadřízený orgán její výši potvrdí, jestliže je její správnost ve stížnostním řízení povinným subjektem prokázána, tj. jestliže její správnost vyplývá ze spisového materiálu jako celku. Snížení úhrady podle § 16a odst. 7 písm. b) informačního zákona by bylo namístě až v situaci, kdy by ze spisového materiálu vyplynulo, že požadovaná úhrada nebyla vypočtena správně, resp. že neodpovídá skutečným nákladům nebo je zcela nepřezkoumatelná.
30. Jak bylo uvedeno již výše, nadřízený orgán v návaznosti na stížnost na výši úhrady je povinen výši úhrady vždy věcně přezkoumat, neboť ustanovení § 16a odst. 7 informačního zákona s účinností od 1. ledna 2020 již neumožňuje přikázat zjednání nápravy, jde-li o úhradu nebo odměnu za poskytnutí informace, tedy vrátit věc povinnému subjektu, aby úhradu znovu a řádně vyčíslil. Ministerstvo vnitra proto za účelem objasnění požadované výše úhrady, aby bylo možné její výši věcně přezkoumat, povinnému subjektu zaslalo výzvu k doplnění spisového materiálu, kdy na uvedenou výzvu povinný subjekt reagoval dopisem ze dne 2. dubna 2025, č. j. MHMP 287277/2025 (srov. část II. tohoto rozhodnutí).

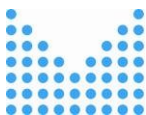
IV.A

Mimořádně rozsáhlé vyhledání informací

31. V posuzovaném případě je výše požadované úhrady v oznámení spojena výhradně s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací. Dle ustanovení § 17 odst. 1 informačního zákona povinný subjekt může žádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, aniž by však bylo definováno, co se mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací rozumí. Nadřízený orgán má za to, že vyhledáním informací je třeba rozumět činnost spočívající v identifikaci a shromáždění požadovaných informací.

32. Do času stráveného shromážděním informací lze přitom zahrnout nejenom dobu strávenou fyzickým shromážděním dokumentů nebo spisů, v nichž jsou příslušné informace obsaženy, ale i dobu strávenou pročitáním těchto dokumentů nebo spisů s cílem vyhledání informací požadovaných žadatelem. Do nákladů za vyhledání informací je dále třeba započítat náklady spojené se zpracováváním informace, neboť pouhé vyhledání informace bez jejího přenosu např. v písemné podobě na žadatele by pro žadatele nemělo žádný význam (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. října 2004, č. j. 6 A 83/2001-39).
33. **O mimořádně rozsáhlé vyhledání informací se jedná tehdy, jestliže shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem,** tedy jestliže vyhledání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. O zvýšenou aktivitu povinného subjektu se bude jednat typicky tehdy, jestliže zaměstnanec pověřený vyřízením žádosti nebo zaměstnanci, kteří se na vyřízení žádosti podílejí, budou nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledání informací (vyřizování žádosti).
34. Mimořádná rozsáhlost nemůže být obecně vyčíslena počtem hodin, tzn. nelze říct, že za všech okolností bude podmínka splněna např. v případě, že vyhledání informací trvalo 10 a více hodin, neboť při jejím posuzování je nutné vždy zohlednit konkrétní podmínky u každého povinného subjektu. Nelze proto ani vyloučit, že mimořádně rozsáhlé vyhledání informací bude dáno i při vyhledávání informace např. po dobu 2 hodin, jestliže se bude jednat o takový povinný subjekt, který z objektivních důvodů může považovat i takové vyhledání za mimořádně rozsáhlé.
35. Nezbytnost mimořádně rozsáhlého vyhledání informací přitom bude zpravidla vyplývat již ze samotné žádosti o poskytnutí informace. O mimořádně rozsáhlé vyhledání informací se bude jednat typicky tehdy, jestliže je jednou žádostí požadováno poskytnutí velkého množství různorodých informací, tedy informací typově odlišných, které povinný subjekt nemá shromážděny na jednom místě a pro jejichž vyhledání proto bude nucen vyvinout zvýšenou aktivitu (vyhledání bude vyžadovat provedení obsáhlých a časově náročných rešerší např. v archivovaných spisech nebo v písemnostech uložených na více místech).
36. O mimořádně rozsáhlé vyhledání informací se však může jednat i tehdy, jestliže žadatel požaduje informace sice související (stejně), avšak vzhledem k jiným objektivním okolnostem bude poskytnutí informace vyžadovat rozsáhlou činnost

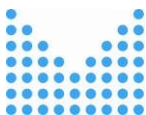

povinného subjektu (např. jde-li o velmi starou informaci, u níž není přesně známé, na kterém místě je uložena, informace mohou být shromážděny na jednom místě, povinný subjekt však bude muset ke zpracování odpovědi na žádost vynaložit zvýšenou aktivitu při jejich roztřídění, nebo budou umístěny na různých úřadovnách povinného subjektu apod.).

37. O mimořádně rozsáhlé vyhledání informace se konečně může jednat i tehdy, pokud žadatel sice požaduje poskytnutí jedné konkrétní informace nebo několika málo konkrétních informací, avšak s ohledem na objektivní okolnosti bude jejich vyhledání a poskytnutí vyžadovat mimořádně rozsáhlou vyhledávací aktivitu. Dá se proto říci, že množství informací (dokumentů) vydaných žadateli není bez dalšího hlediskem pro určení, zda se jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. O mimořádně rozsáhlé vyhledání informace se totiž může jednat i tam, kde žadateli nakonec bude poskytnut např. jeden dokument nebo jen několik málo údajů, pokud jejich shromáždění skutečně objektivně vyžadovalo mimořádně rozsáhlé vyhledání (např. žádost o poskytnutí veškeré korespondence povinného subjektu k určité otázce za delší časový úsek, jejíž vyhledání může být mimořádně rozsáhlé, avšak ve výsledku se může ukázat, že korespondence proběhla jen několika málo listinami).
38. V posuzovaném případě povinný subjekt požaduje úhradu nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání v rozsahu 16,5 hodin. Dle názoru nadřízeného orgánu v tomto případě nemůže být pochyb o tom, že 16,5 hodin je z hlediska rozsahu i vykonaných činností akceptovatelné jako mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, neboť se jedná o časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací povinným subjektem.

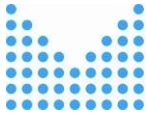
IV.B Oznámení o výši úhrady

39. V oznámení o výši úhrady je nutné zdůvodnit, jaké činnosti povinný subjekt zahrnul pod vyhledávání informací, resp. v jakých činnostech vyhledávání informací spočívá, a uvést časový harmonogram těchto prací. V opačném případě nemůže být zřejmé, a to jak žadateli, tak ani nadřízenému orgánu, zda nárok povinného subjektu je oprávněný. Míra podrobnosti odůvodnění požadované výše úhrady přitom není informačním zákonem nikterak předepsána a musí být proto určována s ohledem na okolnosti konkrétního případu. Obecně je možné říci, že čím větší je časová náročnost vyhledávání informací, resp. čím vyšší je požadována úhrada, tím propracovanější by mělo být odůvodnění této úhrady.
40. V souvislosti s posuzovaným případem je pak třeba poukázat na příslušnou judikaturu správních soudů (viz např. na rozsudky Nejvyššího správního soudu

pod sp. zn. 7 As 231/2017 a 6 As 326/2016), z nichž plyne, že smyslem ustanovení § 17 informačního zákona je nahradit povinným subjektům náklady spojené s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací, nikoli, aby povinné subjekty vynaložily úsilí na vyhledání informací, které má být zpoplatněno, bez ohledu na to, zda žadatel úhradu zaplatí nebo nikoli.

41. Povinný subjekt ve svém oznámení o výši úhrady konkrétně specifikoval, jakým způsobem žadatelem požadované informace získal. Povinný subjekt v oznámení uvedl, že se požadované informace týkají delšího časového období a vysokého objemu dat. Bylo zjištěno, že se jedná o 120 nájemních smluv včetně dodatků. Jednotlivé úkony povinného subjektu spočívaly v následujících činnostech:
- vyhledávání a sběr požadovaných informací v jiném odd. – sestavy rozborů, export dat do programu Excel, eliminace a kontrola platných nájemních smluv za rok 2024, a to v rozsahu 2,5h/den (250 Kč/hod), celkem 625 Kč;
 - na základě tohoto výstupu, kontrola smluv včetně dodatků, kontrola výše nájemného, kontrola zveřejnění v Centrální evidenci smluv, uložení smluv a dodatků, které nebyly v minulosti zveřejněny a provedení anonymizace, a to v rozsahu 14 h (250 Kč/hod), celkem 3 500 Kč.
42. Povinný subjekt do spisového materiálu založil protokol o vyhledávání informací. Z protokolu lze dovodit, že vyhledání informací se věnovali celkem 2 pracovníci povinného subjektu. V rámci ekonomického oddělení se jednalo činností v rozsahu 2,5 hodin a v rámci správy objektů o činnosti v rozsahu 14 hodin.
43. Z doplněného vyjádření povinného subjektu (v reakci na výzvu nadřízeného orgánu) vyplynulo, že úhrada nákladů je spojena pouze s body 2 a 3 stěžovatelovy žádosti. Povinný subjekt podrobně odůvodnil, jaké činnosti v souvislosti s vyhledáním a zpracováním požadovaných informací k těmto bodům žádosti učinil. Jednalo se o 120 nájemních smluv a 296 dodatků k těmto smlouvám. Celkem se tedy 416 dokumentů. V rámci vyřízení bodu 3 žádosti, který představoval nejvyšší časovou dotaci, musel povinný subjekt přistoupit ke kontrole těchto dokumentů. Část dokumentů, které nebyly zveřejněny v Centrální evidenci smluv, bylo nutné naskenovat a podrobit anonymizaci. Konkrétně se jednalo o 33 nájemních smluv a 99 dodatků.
44. **Nadřízený orgán považuje časové údaje uváděné povinným subjektem za přiměřené, mající oporu v obsahu spisového materiálu.**
45. Žadatel ve stížnosti proti výši úhrady předně namítl, že povinný subjekt by měl mít přehled o spravovaném majetku, uzavřených smlouvách a příjmech z těchto

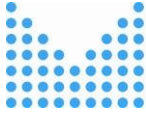
smluv. K uvedené námitce nadřízený orgán uvádí, že povinný subjekt by nepochybně měl mít přehled o jím uzavřených smlouvách. Z ustanovení § 35 odst. 4 ZHMP vyplývá, že *hlavní město Praha je povinno trvale sledovat, zda dlužníci včas a řádně plní své závazky, a zabezpečit, aby nedošlo k promlčení nebo zániku práv z těchto závazků vyplývajících.*

46. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že povinný subjekt vede databázi Centrální evidence smluv, ve které jsou mj. evidovány rovněž nájemní smlouvy. Dle vyjádření povinného subjektu však z této databáze nelze jednoduše vyfiltrovat žadatelem požadované informace, neboť databáze neobsahuje informaci o účelu smlouvy, ročním plnění a platnosti smlouvy v určitém období. Některé smlouvy odpovídající požadavkům žadatele přitom nejsou v databázi povinného subjektu obsaženy. Povinný subjekt argumentuje tím, že řada požadovaných smluv je staršího data, kdy pro tyto smlouvy neplatí zákonná povinnost zveřejnění ani dodatečného zveřejnění např. podle zákona o registru smluv.
47. **Nadřízený orgán považuje zmíněnou argumentaci povinného subjektu za přesvědčivou. Ze ZHMP ani jiného právního předpisu nelze dovodit povinnost povinného subjektu disponovat informacemi o uzavřených nájemních smlouvách v žadatelem požadované struktuře.**
48. Pakliže žadatel uvádí, že mu povinný subjekt v minulosti obdobnou žádost vyřídil bezplatným poskytnutím seznamu nájemních smluv, tak dle nadřízeného orgánu se, s výjimkou bodu 1 žádosti (sdělení celkového příjmu povinného subjektu z pronájmu pozemků za účelem umístění reklamních zařízení za rok 2023, resp. 2024), jedná o obsahově rozdílné žádosti. V rámci žádosti, na kterou žadatel odkazuje, povinný subjekt žadateli poskytl seznam platných nájemních smluv (uzavřených za účelem umístění reklamních zařízení) v roce 2023, které jsou vedeny v Centrální evidenci smluv. V nynější žádosti však žadatel v rámci bodu 2 žádosti požaduje poskytnutí „všech“ platných nájemních smluv uzavřených za účelem umístění reklamních zařízení. V rámci bodu 3 žádosti pak žadatel vyložené cílí na ty nájemní smlouvy, které nejsou vedeny v Centrální evidenci smluv. Dle nadřízeného orgánu je nepochybné, že obě žádosti se zásadně liší, a proto z dříve poskytnuté informace nelze dovodit, že i tuto žádost žadatele bylo možno vyříditi bezplatně, resp. že povinný subjekt žadatelem požadované informace mohl jednoduchým způsobem vygenerovat ze své databáze.
49. Z nálezů Ústavního soudu ze dne 29. června 2021, sp. zn. III. ÚS 3339/20 je třeba dovodit pravidlo, podle kterého pokud žádost směřuje k mimořádně rozsáhlému vyhledávání informací, avšak povinný subjekt informacemi obdobnými disponuje tak, že by je mohl poskytnout bezplatně, musí na to

žadatele upozornit a dát mu možnost modifikovat žádost tak, aby informace mohly být poskytnuty s co nejmenšími náklady (eventuálně zdarma).

50. Z judikatury dále vyplývá, že pakliže povinný subjekt disponuje informačním systémem, ze kterého lze jednoduchým způsobem vygenerovat část žadatelem požadovaných informací, je třeba tyto informace oddělit od zbytku a žadateli bezplatně poskytnout. Žadatel by se měl přinejmenším dozvědět to, že pokud by žádal pouze o určité informace, budou mu tyto poskytnuty bezplatně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. února 2021, č. j. 1 As 281/2020-42).
51. V řešeném případě však povinný subjekt do žádné komunikace s žadatelem nevstoupil. Povinný subjekt se nezabýval tím, zda část žadatelem požadovaných informací by bylo možné poskytnout bezplatně. S ohledem na tyto skutečnosti máme za to, že povinný subjekt nedostal povinností vyplývajícím ze zmíněné judikatury. Přinejmenším v případě bodu 1 žádosti se jedná o informace, které by zřejmě bylo možné žadateli poskytnout bez vynaložení jakýchkoli nákladů (povinný subjekt totiž k tomuto bodu žádosti neuplatnil žádné náklady). Jestliže povinný subjekt disponuje databází, konkrétně Centrální evidencí smluv, ve které je většina nájemních smluv uzavřených za účelem umístění reklamních zařízení evidována, nelze dle nadřízeného orgánu vyloučit, že by v případě odlišné formulace žádosti nebylo možné část žadatelem požadovaných informací získat v jiné podobě nebo formátu, a to bez nutnosti vynaložení dodatečných nákladů.
52. Ostatně i sám žadatel ve své stížnosti uvádí, že rád využije jiného způsobu získání požadovaných informací, který nebude pro povinný subjekt obtěžující, pokud takový existuje.
53. Skutečnost, že povinný subjekt nepostupoval v souladu s příslušnou judikaturou a žadateli neposkytl část požadovaných informací bezplatně, resp. s žadatelem nevstoupil do komunikace, ve které by ho „navedl“, jaké z požadovaných informací může získat bezplatně, resp. mu neumožnil modifikovat jeho žádost tak, aby získal co nejvíce informací bezplatně, není sama o sobě důvodem pro konstatování zániku nároku na úhradu nákladů.
54. V tomto kontextu musí nadřízený orgán zdůraznit, že žadateli nic nebrání v tom, aby si podal novou žádost o informace, která bude cílit pouze na ty informace, které je povinný subjekt schopen poskytnout bez dodatečných nákladů.
55. Pro úplnost uvádíme, že závěr o nezbytnosti poskytnutí části požadovaných informací „bezplatně“ není zcela jednotný. V obecné rovině právní úprava

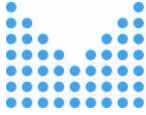
nebrání tomu, aby byla žadateli vydána část informací, u nichž povinný subjekt úhradu nepožadoval (pokud by žadatel o jejich vydání požádal samostatnou žádostí, tyto informace by musely být povinným subjektem bez dalšího poskytnuty). Na druhou stranu je třeba na informace poskytované na základě jedné žádosti pohlížet z hlediska úhrady nákladů jako na jeden celek, jehož vydání může povinný subjekt podmínit úhradou nákladů. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu, ze dne 31. července 2014, č. j. 5 As 76/2014-23 přitom vyplývá, že úhradu nákladů lze podmínit vydání všech v žádosti požadovaných informací, byť by některé z nich mohly být vydány předem, protože vůči nim povinný subjekt úhradu výslovně neuplatnil nebo uplatnit nemohl.

56. Pokud jde o „údiv“ žadatele nad tím, že povinný subjekt požadované informace v rámci transparentnosti hospodaření sám aktivně nezveřejňuje, nejedná se o námitku, která by byla při přezkumu stanovené výše úhrady v tomto řízení jakkoli relevantní.
57. S ohledem na výše uvedené skutečnosti Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán podle § 16a odst. 7 písm. a) informačního zákona potvrdilo výši úhrady stanovenou povinným subjektem v jeho oznámení ze dne 13. března 2025, č. j. MHMP 225564/2025.
58. Žadatel s ohledem na popsané pochybení povinného subjektu má nyní možnost úhradu provést a získat poptávané informace, nebo žádost modifikovat a tím případně získat informace bezplatně, přičemž k tomu by mu měl povinný subjekt poskytnout potřebnou součinnost.

P o u č e n í o o p r a v n é m p r o s t ř e d k u :

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 16a odst. 9 informačního zákona ve spojení s § 152 správního řádu podat rozklad.

Ing. Bc. Miroslav Veselý
ředitel odboru

Rozdělovník:

1. Rozhodnutí bude po jeho vydání podle § 16a odst. 9 informačního zákona oznámeno povinnému subjektu – Hlavní město Praha, Magistrát hlavního města Prahy, Odbor hospodaření s majetkem, Mariánské nám. 2/2, 110 01, Praha 1; k sp. zn. S-MHMP 151878/2025, doručení do datové schránky (*do vlastních rukou adresáta*).
2. Rozhodnutí bude podle § 16a odst. 9 informačního zákona oznámeno stěžovateli – [REDACTED] [REDACTED] doručení do datové schránky (*do vlastních rukou adresáta*).
3. Rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Michal Bujak
tel. č.: 974 816 425
e-mail: posta@mv.gov.cz